

ΑΓ. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα· 260
καὺτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟ. ἦ μακροβί- οτος ὄδε γέ 265
τις αἰῶν ἐφάνθη
γεραιοῖς, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἀελπτον.

ΑΓ. καὶ μὴν παρῶν γε κοῦ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

ΧΟ. ὄτοτοτοῖ, μάταν 270
τὰ πολέα βέλεα παμμιγῆ
τᾶσδ' ἀπ' Ἀσίδος ἦλθεν αἶας
δάαν Ἑλλάδα χώραν.

ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

ΧΟ. ὄτοτοτοῖ, φίλων 275
ἀλίδονα μέλεα πολυβαφῆ
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλάγκτ' αἰναῖσι πλάκεσσιν.

ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπόλλυτο
στρατὸς δαμασθεῖς ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟ. ἔϋξ' ἀποτμον δαῖος 281
δυσαιανῆ βοάν,
Πέρσαις ὡς πάντα παγκάκως
θεοὶ θέσαν· αἰαῖ στρατοῦ φθαρέντος.

ΑΓ. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν· 285
φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.

ΧΟ. στυγναί γ' Ἀθᾶναι δαῖοις· 290
μεμνησθαί τοι πάρα,